

konventioner og Sikkerhedstraktater afsluttet i Folkeforbundspagtens Aand og i Samklang med Grundsætningerne i Genèveprotokollen (Voldgift, Sikkerhed og Afrustning). Den understreger i Særdeleshed Betydningen af Locarnotraktaterne, hvis Ikrafttræden er blevet muliggjort ved Tysklands Optagelse i Folkeforbundet, og hvis Hovedformaal er at sikre Freden i en af de mest vanskelige Egne i Europa;

ser i de sidstnævnte Traktater et afgjort Skridt henimod Genoprettelsen af gensidig Tillid mellem Nationerne;

er af den Formening, at Overenskomster af denne Art ikke nødvendigvis behøver at indskrænke sig til et begrænset Omraade, men maa kunne anvendes paa andre Dele af Verden, hævder som sin Overbevisning, at de i Locarnotraktaterne indeholdte almindelige Tanker, der foreskriver Forlig, Voldgift og Sikkerhed gennem Staternes gensidige Garanti imod ethvert provokeret Angreb, egner sig til at optages blandt de Grundregler, der burde lede enhver civiliseret Nations Udenrigspolitik;

udtrykker Haabet om, at disse Grundsætninger vil blive anerkendt af alle Stater og saa snart som muligt blive ført ud i Livet af alle de Stater, i hvis Interesse det maatte være at afslutte saadanne Traktater; og

anmoder Raadet om at anbefale de Stater, der er Medlemmer af Folkeforbundet, at følge de ovennævnte Grundsætninger, og om, hvis det maatte være nødvendigt, at tilbyde dets Bistand til Afslutning af passende Overenskomster, der vil kunne skabe Tillid og Sikkerhed — de uomgængelige Betingelser for Opretholdelsen af mellemfolkelig Fred — og som Resultat heraf lette Gennemførelsen af en Indskrænkning og Begrænsning i alle Staters Rustninger.

(Beslutning vedtaget den 25. September 1926.)

2. Det af det forberedende Udvalg til Afrustningskonferencen udførte Arbejde.

Forsamlingen bemærker den af Sekretariatet forelagte Beretning og de meget udførlige Oplysninger 3. Udvalg har modtaget fra Præsidenten for det forberedende Udvalg angaaende det Arbejde, som er udført af nævnte Udvalg, dets tekniske Underudvalg A. og B. og det blandede Udvalg.

Den udtaler sin udelte Tilfredshed med det udførte Arbejde og takker dem, der har bidraget til det.

Opfyldt af Ønsket om, at de Undersøgelser, hvortil Forsamlingen selv tog Initiativet i dens Beslutning af 25. September 1925, maa blive bragt til en heldig Afslutning saa snart som muligt, anmoder den Raadet om at ville henstille til det forberedende Udvalg at tage Skridt til Fremskyndelse af Fuldendelsen af det tekniske Arbejde, saaledes at det bliver i Stand til i Begyndelsen af næste Aar at fremsætte et Program for en Konference til Begrænsning og Indskrænkning af Rustningerne, svarende til de nu bestaaende Forhold med Hensyn til Sikkerheden i de forskellige Egne og i Almindelighed, og den anmoder Raadet om at sammenkalde denne Konference før Forsamlingens 8. ordentlige Samling, medmindre dette er faktisk umuligt.

3. Kontrol med privat Fabrikation af Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel.

Forsamlingen

henleder atter Opmærksomheden paa den nøje Forbindelse mellem Spørgsmaalet om Kontrol af den private Fabrikation af Vaaben, Ammunition samt Krigsmateriel og den internationale Handel med disse Varer;

bemærker, at indtil nu er Konventionen om Kontrol af den internationale Handel kun blevet ratificeret af to af de Lande, der har underskrevet den, og haaber, at de Bestræbelser, som udfoldes for at opnaa de mest producerende Landes Ratifikation snart maa krones med Held;

bemærker det under Raadets Ledelse udførte Arbejde med Hensyn til Kontrol af privat Fabrikation;

erklærer, at den er enig med Raadet i, at der bestaar en Forbindelse mellem dette Spørgsmaal og hele det Problem, der nu undersøges af det forberedende Udvalg til Afrustningskonferencen;

lægger Vægt paa Nødvendigheden af, at der saa snart som muligt afsluttes en Konvention, idet den dog indrømmer, at Arbejdet paa Konventionen om Afrustning maa gaa først; og foreslaar, at Raadet skal fortsætte sine Undersøgelser vedrørende privat Fabrikation for at disse Spørgsmaal kan blive indbefattet i Afrustningskonferencens Program, saafremt denne Konference kan blive sammenkaldt før Forsamlingens 8. Samling eller, hvis dette skulde vise sig umuligt, for at en særlig Konference til Behandling af dette Emne kan blive sammenkaldt saa snart som muligt.

(Beslutning vedtaget 21. September 1926.)